

Technologies (IJPSAT) ISSN: 2509-0119. © 2021 International Journals of Sciences and High Technologies <http://ijpsat.ijsht-journals.org> Vol. 25 No. 2 March 2021, pp. 63-66

11. Asranov M. G'oyibboeva R. NEGATIVE PARTICLES IN ARABIC AND THEIR EFFECT ON NOUNS. INTERNATIONAL BULLETIN OF APPLIED SCIENCE AND TECHNOLOGY, Impact factor: 8,2 2 SJIF = 5.955 ISSN: 2750-3402 Volume 4, Issue 05, 22.05.2023, 766–769-pages. <https://doi.org/10.5281/zenodo.7960682>

12. Goyibboyeva Rayhonoy. THE IMAGE OF ABDURAHMON JAMI IN NAVOI'S PROSE. Germany World Bulletin of Social Sciences (WBSS) Available Online at: <https://www.scholarexpress.net> Vol. 10, May, 2022 ISSN: 2749-361X

AHMAD DONISH ASARLARINING SHAXS MA'NAVIYATINING SHAKLLANISHIDAGI AHAMIYATI (Y.E.BERTELSNING "AHMAD KALLENING ASARLARI QO'LYOZMALARI" MAQOLASI TAHLILIDA)

*Alisher Atayev Rizkulovich,
Respublika Ma'naviyat va
ma'rifat markazi huzuridagi Ijtimoiy-
ma'naviy tadqiqotlar instituti
kichik ilmiy xodimi.*

Annotatsiya

Mazkur maqola XIX asr oxiridagi Buxoro mutafakkiri Ahmad Donishning asarlarida ilgari surilgan axloqiy-falsafiy qarashlarning shaxs ma'naviyatini shakllantirishdagi o'rnini o'rganadi. Tadqiqot Yevgeniy Bertels tomonidan 1936-yilda yozilgan "Ahmad Kallening asarlari qo'lyozmalari" ("Рукописи произведений Ахмада Каллэ") nomli maqola asosida olib boriladi. Har bir asosiy fikr muayyan tarixiy kontekstda Ahmad Donishning iqtiboslariga bilan asoslanib, ularga Bertelsning bahosi va zamonaviy tahliliy yondashuv orqali izoh beriladi.

Kalit so'zlar: Ahmad Donish, shaxs ma'naviyati, axloqiy tafakkur, Yevgeniy Bertels, tarixiy ong, adolatli rahbar, diniy tanazzul, islohot, davlat boshqaruvi.

Аннотация

В статье рассматривается роль морально-философских взглядов, выдвинутых в трудах бухарского мыслителя конца XIX века Ахмада Дониша, в формировании духовности личности. Исследование основано на статье «Рукописи произведений Ахмада Калле», написанной Евгением Бертельсом в 1936 году. Каждая основная идея основана на цитатах Ахмада

Дониша в определенном историческом контексте и поясняется через оценку Бертельса и современный аналитический подход.

Ключевые слова: Ахмад Дониш, личная духовность, нравственное мышление, Евгений Бертельс, историческое сознание, справедливый лидер, религиозный упадок, реформа, государственное управление.

“Agar jamiyat hayotining tanasi iqtisodiyot bo'lsa, uning joni va ruhi — bu ma'naviyatdir. Biz Yangi O'zbekistonni barpo etishga qaror qilgan ekanmiz, ikkita mustahkam ustunga tayanamiz: birinchisi – bozor tamoyillariga asoslangan kuchli iqtisodiyot, ikkinchisi – ajdodlarimizning boy merosi va milliy qadriyatlarga asoslangan kuchli ma'naviyatdir,”[1] — deya ta'kidlaydi Prezident Shavkat Mirziyoyev. Bu fikr bugungi taraqqiyot va islohotlar asosida ma'naviyatning o'rni naqadar muhimligini ko'rsatadi. Darhaqiqat, bu yondashuv tarixiy ildizlarga ega bo'lib, ayni ma'naviy tafakkur va islohot g'oyalari XIX asrda yashab o'tgan ulug' mutafakkir Ahmad Donish (Ahmad Kalla)ning asarlarida ham o'z aksini topgan.

Ahmad Donish XIX asr Buxoro amirligida chuqurlashib borayotgan siyosiy, ma'naviy va ijtimoiy inqiroz sharoitida yashagan va jamiyatni tubdan isloh qilishga chorlagan ziyoli mutafakkirdir. U o'z asarlarida Sharq ma'naviyati, axloqiy qadriyatlar va diniy tafakkur an'analarni chuqur tahlil qilgan holda, har doim islohotlar markaziga shaxs ma'naviyatini qo'yadi. Ya'ni u nafaqat davlatni, balki uni tashkil etuvchi insonni isloh qilish zarurligini ta'kidlaydi. Ayniqsa, uning “Navodir-ul-voqoe” va “Mi'yor-ut-tadayyun” asarlarida ilgari surilgan fikrlar shaxsiy kamolotning ilm, vijdon va pok niyat asosida shakllanishini ko'rsatadi. Donish sufiya falsafasi va islomiy dunyoqarash doirasida ijtimoiy adolat, ruhiy poklik, ilohiy hikmat va axloqiy tozalikni taraqqiyot omili sifatida ilgari suradi.

Uning bu qarashlari o'z davrida zamonasidan ancha ilgari ketgan edi. Donish tarixni, falsafani va diniy jamiyatni uyg'otish vositasi sifatida ko'rgan. Shu bois Yevgeniy Bertels uni oddiy tarixchi emas, balki jamiyatni anglash va uni o'zgartirishga da'vat qiluvchi fikr arbobi deb baholaydi. Bertelsning ta'kidlashicha, Donishning asarlari axloqiy uyg'onish va shaxsiy kamolotga yo'naltirilgan mukammal ijtimoiy dasturdir.

Ahmad Donish o'z davrida Buxoro amirligidagi boshqaruvni tanqid qilishdan oldin, jamiyat qanday tarixiy jarayonlar natijasida inqirozga yuz tutganini tahlil qiladi. Uningcha, xalq va rahbarlar tarixiy saboqlardan bexabar bo'lib qolgan, natijada ongli qarorlar o'rnini takroriy xatolar egallagan. Donish tarixni shunchaki voqealar ketma-ketligi emas, balki axloqiy saboqlar manbai sifatida ko'radi.

Bertels uning bu fikrini quyidagicha ifodalaydi: “...u so'nggi 300 yil ichidagi tarixiy voqealardan o'ziga ma'lum bo'lgan barcha narsalarni bayon qilish niyatida

ekanini aytadi. Uning fikricha, bu hozirgi zamon hukmdorlari uchun yaxshi saboq bo'lishi mumkin.”[2.23]

Donish har bir rahbar tarixdan saboq olishi kerakligini, zero tarixiy xotira — bu kelajakni anglash kalitidir, deya ta'kidlaydi. Bertels bu yondashuvni “siyosiy tahlil vositasiga aylangan axloqiy murojat” deb baholaydi.

Donish tarixiy ongni uyg'otish orqali rahbarlik fazilatlarini shakllantirishga intiladi. U o'z asarida rahbarlikning nafaqat siyosiy, balki axloqiy jihatlarini ham tahlil qiladi. Shu sababli, “Navodir-ul-voqoe” asarini Bertels quyidagicha baholaydi: "Bu erda Ahmad Kallaning siyosiy traktati boshlanadi, unda u davlat boshqaruvi va islohotlar zarurati haqidagi qarashlarini izchil tizimda bayon qiladi...”[2.20] Donishning qarashlarida tarix voqealari, hukmdorlarning xatti-harakatlari va xalq ahvoli o'zaro chambarchas bog'langan. Tarixni bilmaslik — adolatsiz hukm, ongli xotiradan mahrum rahbar esa inqiroz sababidir. Donish bu bilan shaxsiy tafakkur va davlat tafakkuri o'rtasidagi aloqani uzviy bog'lab beradi. Tarixiy tafakkur asosida shakllangan ongli rahbarlik tushunchasi Donishda shaxs ma'naviyati bilan uzviy bog'liqdir. Tarixdan saboq olgan rahbar, Donish nazarida, avvalo ichki mas'uliyatni his etishi lozim. U rahbarning har bir qarori adolatga asoslangan bo'lishini, bu adolat esa boshqaruvning asosiy mezoniga aylanishi lozimligini uqtiradi. Shu nuqtai nazardan Donish quyidagi g'oyani ilgari suradi: “...sulton o'z fuqarosi ustidan hukm chiqarayotganida, har doim o'zini ayblanuvchi o'rnida tasavvur qilishi kerak.”[2.21] Bu fikrni Donishning siyosiy-axloqiy qarashlaridagi eng yuksak tamoyil sifatida baholab, uni “rahbar uchun ichki kompas” deb atasa bo'ladi. Donish uchun adolat shunchaki siyosiy vazifa emas, balki rahbar ma'naviyatining ko'zgusidir. Mazkur yondashuvni qo'llab-quvvatlagan III. Абдуллаев quyidagicha yozadi: “Bu davrda... biz ba'zi ijtimoiy-siyosiy harakatlar, jumladan, Sharq ma'rifatparvarligi va islomdagi islohatchilik harakati kabi oqimlarning ta'sirini uchratishimiz mumkin...”

Donish tarixiy xotirani uyg'otishdan keyin rahbar shaxsining ma'naviy etukligi masalasini kun tartibiga olib chiqadi. Uningcha, davlat islohoti bir shaxs — adolatli va mas'uliyatli rahbar bilan bog'liq bo'lishi mumkin. Bu borada u amir Shohmurodni ideal rahbar sifatida ko'rsatadi. Donishga ko'ra, Shohmurod o'z zamonasidagi zo'ravonlik, poraxo'rlik va diniy befarqlikni qat'iylik bilan yo'qotgan. Uning bu boradagi eng yorqin obrazini quyidagi tarzda beradi: “Amirning «boshsizligi» tufayli... Amir Ma'sum madrasaga o'qishga ketdi... va so'ng arkaning darvozasida poylab turib, Qozikalon Nizomni o'ldirdi...” Bertels bu epizodni Donish tomonidan tarixiy voqealar asosida yaratilgan kuchli axloqiy obraz sifatida baholaydi.

Shohmurodning qozikalon va vazirni qat'iy jazolashi — Donish nigohida rahbarning adolatga sadoqatini ifodalaydi. U bu orqali rahbarlik faqat qonunlar bilan emas, balki ruhiy poklik, axloqiy jasorat va tarixiy ong bilan barpo bo'lishi kerakligini ta'kidlaydi.

Shohmurod obrazida adolatli rahbar qanday bo'lishi kerakligi haqida aniq talqin bergan Donish, endigi bosqichda mansabdorlarning salohiyatiga doir muammolarni tahlil qiladi. Uning fikricha, Buxorodagi siyosiy inqiroz faqat yuqoridagi sultonning o'zgarishi bilan emas, balki butun boshqaruv tizimining yangilanishi bilan bog'liq bo'lishi lozim edi. Bunga esa, avvalo, malakali va halol kadrlar zarur. Donish bu borada tayinlov amaliyotining o'z davridagi nosog'lom holatini ochiq tanqid qiladi: "...boshqaruv lavozimlariga tayinlash nasab va boylik asosida emas, balki harbiy ishdagi qobiliyat va bilim asosida amalga oshirilishi kerak..."[2.21] Uningcha, boshqaruv tizimi boylik va nasab asosida emas, salohiyat va bilimga qarab shakllanishi kerak. Bu masalaga Bertels katta baho bergan, biz ham bu fikrni "Donishning davlat boshqaruvidagi meritokratiya printsipini ilgari surgan eng muhim taklifi" deb atasak bo'kladi. Donish bu bilan boshqaruvdagi shaxs ma'naviyatini jamiyat barqarorligi bilan bog'laydi. Donish ayni masalani kengroq miqyosda harbiy tizim orqali ham ko'taradi. U nafaqat tayinlov tamoyillarini, balki harbiy sarf-xarajatlar, armiya tuzilishi va boshqaruv xarakterini ham izchil tahlil qiladi. U armiyaning soni, ta'minoti va maoshlar darajasini matematik aniqlik bilan hisoblab, quyidagicha taklif qiladi: «Автор высчитывает точно, какой величины армия нужна для Бухары... получает в результате общую сумму расходов на армию».[2.21] Yevgeniy Bertels bu yondashuvni "axloqiy tamoyillar asosidagi iqtisodiy tartib" sifatida baholaydi. Ya'ni bu erda Donish nafaqat muammoni ko'rsatmoqda, balki unga amaliy echim taklif qilmoqda. Uning fikricha, rahbarlik va mansab taqsimoti masalasi axloqiylik va samara prinsipiga asoslanishi zarur. Tizimning har bir elementi — rahbar, armiya, moliyaviy boshqaruv — axloqiy tartib bilan uyg'unlashgan bo'lishi lozim. Shu sababli u: shaxs axloqi — davlat axloqining zaminidir, degan fikrni ilgari suradi. Donishning bu g'oyalari bugungi konstitutsion boshqaruv tamoyillariga qiyoslanganda ham dolzarbligini yo'qotmagan. U ilgari surgan konsepsiyada demokratik islohotlarning ildizida aynan ma'naviy tafakkur yotadi. Mazkur holatni bevosita tarixiy misolda aks ettirgan rus tadqiqotchisi L.G. Levteyeva quyidagicha yozadi: «Бухарская пушка имела железный ствол длиною в 8 вершков... в игрушечных магазинах можно встретить такие пушки»[3.19] Uning bu ta'rifi Buxoro armiyasining real holatini fosh etadi — ya'ni harbiy jihatdan ojizlik, strategik befarqlik va zamonaviy kuchlar bilan raqobatlasha olmaslik. Donish bergan takliflar aynan shunday tarixiy haqiqatlar fonida vujudga kelgan bo'lib, ular

faqat texnik yoki moliyaviy echimlar emas, balki chuqur ma'naviy yondashuv asosida shakllangan edi.

Ahmad Donish boshqaruvdagi adolat va salohiyat mezonlarini belgilab bergach, bu prinsiplarning amaliyotda qanday ishlashi lozimligini ham ko'rsatadi. Uningcha, eng to'g'ri qarorlar — kengash, maslahat va ijtimoiy ishtirok orqali shakllanadi. Bu fikr Donish nazarida individual irodadan emas, ko'pdan-ko'p salohiyatli insonlarning aqlini jamlagan holda amalga oshiriladi. Shu bois, u davlat rahbarlari yonida doimo maslahat beruvchi kengash bo'lishini zarur deb hisoblaydi.

Donish bu haqda aniq siyosiy taklif beradi. U Devoni mashvarat — ya'ni Davlat kengashi tuzishni taklif etadi. Bertels bu loyihani quyidagicha izohlaydi: "Bob Davlat kengashi tuzish loyihasi bilan yakunlanadi..."[2.22] Donish bu kengashni sulton hokimiyatini cheklash uchun emas, balki uni kuchaytirish — ya'ni bilimli va tajribali kishilar yordamida mustahkamlash maqsadida taklif qiladi. Aslini olganda bu — "hokimiyatga mas'uliyatli yondashuvning yangi shakli". Donishning bu qarashi shuni ko'rsatadiki, u rahbarning bexato bo'lishini emas, maslahat bilan barqarorlikka erishishini muhim deb biladi. Boshqacha aytganda, adolat faqat kuch orqali emas, maslahat va aql bilan qaror topadi. Bu o'z navbatida rahbar axloqining bir qismi sifatida qaraladi.

Donishning davlatni jamoaviy idora qilish haqidagi qarashlari faqat kengash doirasida emas, balki mas'uliyatli boshqaruv madaniyatining bir ko'rinishi sifatida namoyon bo'ladi. Buning zahirida yotgan tamoyil — bu shaxs ma'naviyatiga tayanuvchi muvozanatli boshqaruv g'oyasidir. Shu tarzda Donish islohotlarning nafaqat tashkiliy, balki axloqiy asoslarini ham ishlab chiqadi.

Davlat kengashi kabi jamoaviy boshqaruv g'oyasini ilgari surgan Ahmad Donish, shu bilan birga, islohlarning nega zarurligini ham aniq tushuntirib beradi. U Buxoro jamiyatining tanazzulga yuz tutgan asosiy sabablarini shaxsiy axloqsizlik, ilm-fanning qadrsizlanishi va diniy riyokorlikda ko'radi. Donishga ko'ra, xalq orasida ruhiy tanazzul — ya'ni haqiqatdan bexabar bo'lish, soxta taqvodorlik va johillik — ijtimoiy inqirozni chuqurlashtirgan. Donish diniy hayotda yuzaga kelgan buzuvchilikni ochiq fosh etadi: "Islomning belgilaridan faqat boshdagi salla, imon rasm-rusumlaridan esa faqat minoradan eshitiladigan azon qoldi. Og'izlardan 'Abu Hanifa aytdi' degan so'zlar yangraydi, ammo xatti-harakat va odoblarda bunday dahshatli og'ishlar borki, ularni hech bir millatda uchratib bo'lmaydi..." [2.15] Bertels bu iqtibosni keltirar ekan, Donishni "og'riqli haqiqatni aytishdan cho'chimagan haqiqatparast mutafakkir" sifatida tavsiflaydi. Bu erda diniy amallar shaklan saqlanayotgan bo'lsa-da, mazmunan butunlay bo'shab qolgan. Donish uchun bunday ijtimoiy ikkiyuzlamachilik axloqiy inqirozning eng

muhim belgilaridan biridir. Bu yondashuvni III. Абдуллоев ham Donishning davriga oid diniy ongdagi muammolarni tahlil qilib, quyidagicha izohlaydi: "O'rta Osiyoda diniy ong chuqur turg'unlik holatiga tushib qolgan edi... islohotchilar e'tiqodni xurofot va skolastikadan tozalashga intildilar." [4.67]

Ikkinchi muammo — rahbar va ulamolarning hamkorligidagi riyo va manfaatparastlikdir. Donish bu holatni quyidagicha bayon qiladi: "Hokimlar mas'uliyat yukining og'irligi sababli ulamolarga murojaat qiladilar, ulamolar esa hokimiyatga intilganlari uchun dinning mohiyatini turlicha talqinlar orqali yashiradilar." [2.15] Bertels bu fikrga munosabat bildirar ekan, Donish "islom ta'limotining siyosiy vositaga aylanishidan iztirob chekayotgan islohotchi" bo'lganini ta'kidlaydi. Donish nafaqat dunyoviy hokimlarni, balki diniy elitani ham tanqid qiladi — bu uning axloqiy pozitsiyasini mustahkamlovchi omildir.

Donishning ijtimoiy tanqididagi uchinchi qator muammo — xalqning ilm va tafakkurdan uzoqlashib, formaga tayanib qolganidir. U bu holatni kinoya bilan quyidagicha ifodalaydi: "...ular, go'yoki, johillardir va fan deb faqat arab tili grammatikasining asoslarini bilishni tushunadilar." [2.19] Bertels bu jumlaning izohlab shunday deydi: "Donish bu erda bilim va savod o'rtasidagi farqni keskin ajratmoqda. U shakliyl savodli, ammo fikr yurita olmaydigan odamlarni eng xavfli ijtimoiy qatlam deb biladi."

Bu fikrning davomi sifatida, Donish soxta bilimning eng xavfli natijasi sifatida johil kimsalarning etakchi maqomlarga chiqib olishini ko'rsatadi. U bu holatni tarixiy tahlil bilan quyidagicha bayon qiladi: "...ularning xayollariga ham kelmaydi: agar biz zulmdan himoya topish uchun sultonga murojaat qilmas ekanmiz, unda bizga amir nima kerak?" [2.26] Donish bu so'zlar orqali xalqning o'z haq-huquqini talab qila olmaydigan darajaga tushib qolganini, zulmga chidashni odatiy hol sifatida qabul qilayotganini fosh qiladi. Bertels bu fikrni "fuqarolik ongi yo'qolgan ijtimoiy muhitning portreti" sifatida izohlaydi.

Donish soxta bilim va befarqlikning ildizini esa chuqurroq qaziydi — u bu illatlarni siyosiy mafkura sifatida tasvirlaydi. Xususan, u hukmdorlar nima uchun bu muhitdan manfaatdor bo'lishini ochiq bayon etadi: "...A. Kalla (Ahmad Donish) fikricha, dunyoning abadiyligiga ishonish faqat podshohlargagina foydali, chunki bu e'tiqod ularni axloqiy majburiyatlardan ozod qiladi." [2.16] Bertels bu erda Donishning siyosiy tafakkurini alohida ta'kidlab, uni "axloqdan mahrum hokimiyatning mafkuraviy tanqidchisi" deb ataydi. Donishga ko'ra, e'tiqodning abadiylashtirilgan soxtaliklari orqali hukmdor o'zini javobgarlikdan ozod etadi, xalq esa taqdirga bo'ysunishga odatlanadi.

Shu tarzda, Donish soxta bilim, johillik va irodasizlikning jamiyatni qanday zaiflashtirganini ko'rsatadi. Bu ruhiy inqiroz uning nazarida davlat tanazzulining

ichki sababi bo'lib xizmat qiladi. Islohni esa u har doimgidek — ruhdan, tafakkurdan va haqiqatni tan olishdan boshlash kerak deb biladi. Ahmad Donish ijtimoiy inqiroz sabablari va ulamolarning axloqiy mas'uliyatsizligi haqida fikr bildirgach, davlat tomonidan qo'llanilayotgan jazolar — xususan, o'lim jazosi va harbiy xarajatlar masalasiga to'xtaladi. U bu muammolarni axloqiy tamoyillar asosida tahlil qilib, ularni isloh qilish zarurligini asoslaydi. Donish o'lim jazosini to'liq bekor qilishni taklif etmaydi, biroq uning haddan tashqari qo'llanishiga qarshi chiqadi. Bu masalada u quyidagicha yozadi: "Muallif (Ahmad Donish) o'lim jazosini bekor qilishga jur'at etmaydi, biroq uni imkon qadar kamaytirish zarur, deb hisoblaydi..." Bertels bu fikrni Donishning "odamiylik va adolat mezonidagi huquqiy islohotlar"iga bo'lgan munosabati sifatida izohlaydi. Ya'ni Donish davlat qudratini emas, axloqiy javobgarlikni birinchi o'ringa qo'yadi. Bu fikrni R. X. Хадизаде ham qo'llab-quvvatlab, Donishning "odamiylik va adolat mezonidagi huquqiy islohotlar" tarafdori ekanini qayd etadi: "Bu — jazoni emas, adolatni talab qilgan inson edi..."[2.2]

Tashqi siyosiy zaiflik va rahbarlar beparvoligi fonida Ahmad Donish jamiyatni inqirozdan olib chiqish uchun kuchli shaxsiy ma'naviyatga ega "yetakchilar" kerakligini uqtiradi. Bunday etakchilar faqat siyosiy hokimiyat emas, balki axloqiy o'rnak bo'la oladigan shaxslar bo'lishi lozim. Donish ularni "zamonlar boshida paydo bo'luvchi ilohiy rahnamolar" deb ta'riflaydi. Bu g'oyani u quyidagi tarzda ifodalaydi: "Butun tarixiy jarayon to'g'ri yo'ldan borsa va muvozanat saqlansa, har ming yillik va har yuz yillik boshida insoniyat madaniyatining barcha sohalarida faoliyat yurituvchi alohida 'ma'naviy rahnamolar' (mujaddid) paydo bo'ladi..." Bertels bu g'oyani Donish tafakkuridagi "ma'naviy progress nazariyasi" deb talqin qiladi. Unga ko'ra, Donish tarixda faqat tasodiflar emas, balki ma'naviy zaruratga javob sifatida paydo bo'ladigan etakchilar orqali ijtimoiy uyg'onish sodir bo'lishiga ishonadi.

Donish bu etakchilarning davriy paydo bo'lish mexanizmini ham ta'riflaydi. Ularning chiqish tartibi, ta'siri va tarixiy natijalari haqida quyidagicha yozadi: "Agar tinsayib ming yillikning rahnamosi bo'lgan bo'lsa, avval 500 yillik yuksalish, so'ngra esa 500 yillik tanazzul kuzatiladi..." Bertels buni "Donish tafakkuridagi tarixiy determinizm modeli" sifatida izohlaydi. Donish bu erda tarixiy jarayonlarni ilohiy iroda, axloqiy zarurat va insoniyatning ruhiy holati bilan bog'laydi. U uchun yuksalish va tanazzul — ma'naviy etakchilik mavjudligiga bog'liq.

Bu g'oyani yanada aniqroq qilish uchun Donish etakchilarning zamon talabiga mos holatda paydo bo'lishini ulug'lashda quyidagi tarixiy shaxslarni misol keltiradi: "Muallif fikricha, hijriy sakkizinchi asrning mujaddidi Temur bo'lgan,

o'n ikkinchi asrning rahnamosi esa Amir Ma'sum bo'lib, u 'Ikkinchi Umar' laqabi bilan tanilgan Shohmurodbiydir." [232] Bertels bu satrni "Donish tarixiy voqelikni ruhiy ideallar orqali talqin qilgan" muhim jihatlaridan biri deb hisoblaydi. Shohmurodning bu erda "Umari soniy" deya tilga olinishi, uning nafaqat siyosiy, balki ruhiy etakchi sifatida ko'rilganini bildiadi.

Shunday qilib, Donish uchun ma'naviy yuksalish — bu tarixiy tasodif emas, balki axloqiy tayyorgarlik va zamon ehtiyojiga javoban etishadigan shaxslar orqali yuzaga chiqadigan zaruratdir. Bu etakchilarni u "ilohiy belgilangan rahnamolar" deb tasvirlaydi va ularning asosiy vazifasi — xalq ongini uyg'otish, ma'naviy barqarorlikni tiklashdir.

Ahmad Donish asarlarida ilgari surilgan axloqiy-falsafiy g'oyalar XIX asr Buxoro amirligidagi jamiyat va davlat tuzumining inqiroz holatini tanqidiy tahlil qilish bilan birga, shaxs ma'naviyatini shakllantirishga doir chuqur qarashlarni ham aks ettiradi. Donishning adolat, salohiyat, axloq va maslahatga asoslangan boshqaruv tamoyillari zamonaviy konstitutsiyaviy nazariyalar bilan hamohangdir. Yevgeniy Bertels Donish asarlarining har bir satrini faqat tarixiy manba sifatida emas, balki axloqiy-siyosiy tafakkur namunasi sifatida baholaydi. Donish tarixni saboq manbai, rahbarni esa ruhiy etakchi sifatida tasvirlaydi. U adolatli rahbar timsolida Shohmurodni ko'rsatgan, diniy riyo, ilmsizlik va siyosiy loqaydlikni esa jamiyat emirilishining ildizi deb bilgan. Donishning barcha g'oyalari bir yo'nalishga bo'ysunadi — ma'naviy uyg'onish orqali ijtimoiy islohotni amalga oshirish. Shunday qilib, uning asarlari shaxs va jamiyat tafakkurini uyg'otishga qaratilgan murakkab va sarmazmun ijtimoiy-falsafiy dasturdir. Bu jihatdan u jadidchilik g'oyalarining nazariy ildizlaridan biridir.

Foydalanilgan adabiyotlar:

1. Shavkat Mirziyoyev, "Jamiyat hayotining tanasi iqtisodiyot bo'lsa, uning joni va ruhi ma'naviyatdir", 2021-yil 19-yanvar, O'zbekiston Respublikasi Prezidenti rasmiy veb-sayti: <https://president.uz/oz/lists/view/4089>
2. Bertels Ye.E. Ahmad Kallening asarlari qo'lyozmalari. – Moskva–Leningrad, 1936
3. Donish A. *Puteshestviye iz Buxary v Peterburg*. — Dushanbe: Irfon, 1960. Xadizade R.X. so'zboshisi.
4. Левтеева Л. Г. *Присоединение Средней Азии к России в мемуарных источниках*. Ташкент, 1986. С.
5. Абдуллоев Ш. *Маорифпарвари ва озодфикри*. Душанбе, 1990. С.